

30 Μαρτίου, 1990

[Α.Ν. ΛΟΪΖΟΥ, Πρόεδρος]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Σ. Ν. ΒΟΥΝΙΩΤΗΣ ΚΑΙ ΥΙΟΙ ΛΤΔ.,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΤΕΛΩΝΕΙΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση,

(Υπόθεση Αρ. 258/89).

5 *Τελωνειακοί Δασμοί και Φόροι Κατανάλωσης — Δασμοί σε εισαχθέντα από την Ε.Ο.Κ. εμπορεύματα — Προτιμησιακοί συντελεστές — Ανάκληση της απόφασης και επιβολής νέων επαχθέστερων δασμών βάση των γενικών συντελεστών μετά από έρευνα για τη γνησιότητα του Πιστοποιητικού EUR.1 — Δέουσα έρευνα — Εξαρτάται από τα εκάστοτε γεγονότα — Περιστάσεις διενέργειας της δέουσας έρευνας στην κριθείσα περίπτωση.*

10 *Διοικητική Πράξη — Ανάκληση — Ανάκληση παράνομης ευμενούς πράξης — Το ζήτημα του χρόνου ανάκλησης — Περιστάσεις ευλόγου του χρόνου στην κριθείσα περίπτωση.*

15 *Η αιτήτρια εταιρεία προσέφυγε κατά της ανάκλησης φορολογίας ως προς εμπορεύματα που εισήγαγε και της επιβολής νέας επαχθέστερης.*

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

20 1. Η έκταση της έρευνας που ένα διοικητικό όργανο διεξάγει με σκοπό τη λήψη μιάς διοικητικής απόφασης εξαρτάται από τα γεγονότα της κάθε περίπτωσης και στην προκειμένη περίπτωση ο Διευθυντής Τελωνείων ερεύνησε το θέμα κατά πόσο τα εισαχθέντα προϊόντα από την αιτήτρια Εταιρεία προήρχοντο από την
25 Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα και ζητούσε την επαλήθευση και την ακρίβεια πιστοποιητικού EUR.1 που συνόδευε την εισα-

γωγή των εμπορευμάτων.

Είναι σε απάντηση της επιστολής αυτής που οι Τελωνειακές Αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου εξακρίβωσαν την προέλευση των εμπορευμάτων και διαπίστωσαν ότι ορισμένα από αυτά που αναφέρονται στην επιστολή τους δεν ήταν τέτοιας προελεύσεως που να δικαιούνται προτιμησιακής επαλήθευσης, σύμφωνα με το Πρωτόκολλο Κύπρου, ΕΟΚ. Αναμφίβολα η επίδικη απόφαση είναι δεόντως αιτιολογημένη και λήφθηκε ύστερα από τη δέουσα, κάτω από τις περιστάσεις, έρευνα.

5

10

2. Πράγματι η ανάκληση της επίδικης φορολογίας έγινε μετά που πέρασαν οχτώ περίπου μήνες από την ημέρα που εκδόθηκε η απόφαση. Είναι φανερό όμως ότι ο Διευθυντής κάτω από τις συνθήκες της υπόθεσης δεν ενήργησε με οποιαδήποτε αδικαιολόγητη καθυστέρηση και πρέπει να λεχθεί ότι η ανάκληση έγινε υπό τις περιστάσεις σε εύλογο χρονικό διάστημα. Θα πρέπει εδώ να λεχθεί ότι το θέμα του χρονικού διαστήματος από την ημέρα της έκδοσης της πράξης ως την ημέρα της ανάκλησής της είναι ένα θέμα πραγματικό και αποφασίζεται στην κάθε περίπτωση ανάλογα με τα περιστατικά της. Όπως φάνηκε ο Διευθυντής έπρεπε να προβεί σε έρευνα με τις αρχές μιάς άλλης χώρας και είναι λογικό να αναμένεται κάποια καθυστέρηση.

15

20

Εν πάση δε περιπτώσει τα εμπορεύματα αντικείμενο της επίδικης απόφασης ήταν τέτοιας φύσης που θα είχαν διατεθεί σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα μετά την εισαγωγή τους. Οποιαδήποτε δε ζημία υπέστη η αιτήτρια εταιρεία είναι αποτέλεσμα της δικής της παράνομης ενέργειας.

25

30

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Panayides v. Republic (1972) 3 C.L.R. 467,

35

Paschali v. Republic (1966) 3 C.L.R. 593,

Karayiannis v. Republic (1974) 3 C.L.R. 420,

40

Charalambides v. Republic (1964) 3 C.L.R. 326,

Director of the Department of Customs and Excise v. Grecian Hotel Enterprises Ltd (1985) 1 C.L.R. 476.

Προσφυγή.

5 Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Διευθυντή του Τμήματος Τελωνείων με την οποία ανακάλεσε τη φορολογία που επέβαλε πάνω σε εισαχθέντα εμπορεύματα της αιτήτριας εταιρείας με βάση τον προτιμησιακό συντελεστή που εφαρμόζεται για εισαγωγές από χώρες της ΕΟΚ και επέβαλε δασμό και προσφυγική επιβάρυνση με βάση τους γενικούς συντελεστές.

10 Δ. Παπαχρυσόστομου, για τους Αιτητές.

Γ. Λαζάρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

15

Α. Ν. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Με την προσφυγή αυτή η αιτήτρια Εταιρεία προσβάλλει την εγκυρότητα της απόφασης του Διευθυντή Τμήματος Τελωνείων, να ανακαλέσει τη φορολογία που επέβαλε πάνω σε εισαχθέντα εμπορεύματα με βάση τον προτιμησιακό συντελεστή που εφαρμόζεται για εισαγωγές από χώρες της ΕΟΚ και να επιβάλει δασμό και προσφυγική επιβάρυνση με γενικούς συντελεστές, όπως κοινοποιήθηκε με την επιστολή του ημερομηνίας 23 Μαρτίου, 1989.

20

25 Στις 4 Ιουλίου 1988, οι αιτητές κατέθεσαν στο Τελωνείο της Λάρνακας διασάφηση εισαγωγής στο προκαθορισμένο έντυπο μαζί με τιμολόγια και τα σχετικά έγγραφα για τον τελωνισμό ποσότητας κατεψυγμένων οστρακοειδών (γαρίδων), σολωμών και άλλων θαλασσινών (Παραρτήματα 1 - 3). Στη διασάφηση επεσήναψαν και Πιστοποιητικό Κινήσεως EUR.1 με αριθμό M145824 (Παράρτημα 4), σύμφωνα με το Άρθρο 6(1) του Παραρτήματος του Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Συμφωνίας της Συνιστώσας Σύνδεση μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας που δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας με Αρ. 1404 της 30ης Νοεμβρίου 30 (Παράρτημα 4), σύμφωνα με το Άρθρο 6(1) του Παραρτήματος του Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Συμφωνίας της Συνιστώσας Σύνδεση μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας που δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας με Αρ. 1404 της 30ης Νοεμβρίου 35 1977, Αρ. 2305, διεκδικώντας προτιμησιακή μεταχείριση δυνάμει του Άρθρου 4(1)(2), του Περί Τελωνειακών Δασμών και Φόρων Καταναλώσεως Νόμου του 1988, (Νόμος Αρ. 58 του 1988).

35

40 Το αίτημα των αιτητών έγινε αποδεχτό και τα εμπορεύματα αυτά τελωνίσθηκαν με την καταβολή προτιμησιακών συντελεστών δασμού και προσφυγικής επιβάρυνσης που εισπράχθηκαν. Επειδή κατά το φυσικό έλεγχο που διενεργήθηκε πριν από την παράδοση των εμπορευμάτων στους αιτητές εγέρθηκαν κάποιες αμφιβολίες κατά πόσο πράγματι πληρούντο οι πρόνοιες των κανόνων κατα-

γωγής του Πρωτοκόλλου, ο Ανώτερος Τελώνης Λάρνακας, διαβί-
 βασε την υπόθεση στο Τελωνείο για διερεύνηση του θέματος.

Σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 24(1) του πιο πάνω
 Πρωτοκόλλου, ο Διευθυντής έγραψε στις 25 Ιουλίου, 1988 στις 5
 Τελωνειακές Αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου και ζήτησε να εξα-
 κριβωθεί η αυθεντικότητα και η ακρίβεια του Πιστοποιητικού
 Κινήσεως, (Παράρτημα 5) που είχε παρουσιαστεί από τους αι-
 τητές. Οι Τελωνειακές Αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου με επι-
 στολή τους ημερομηνίας 31 Ιανουαρίου, 1989, πληροφόρησαν το 10
 Διευθυντή ότι από έρευνες που διενήργησαν βρήκαν ότι αριθμός
 ειδών που είχε συμπεριληφθεί στο πιστοποιητικό κινήσεως δεν
 ήσαν Κοινοτικής προέλευσης (Παράρτημα Α), γιατί δεν πλη-
 ρούσαν τις προϋποθέσεις της συμφωνίας Κύπρου ΕΟΚ. Κατά 15
 συνέπεια σύμφωνα με το άρθρο 5 του Νόμου τα ίδια αυτά θα
 έπρεπε να είχαν επιβαρυνθεί με εισαγωγικό δασμό και προσφυ-
 γική επιβάρυνση με γενικούς συντελεστές (Παράρτημα 6).

Από τα πιο πάνω πρόκυψε ότι οι αιτητές παρουσιάζοντας το
 πιστοποιητικό αυτό ενήργησαν κατά παράβαση του άρθρου 4(1)(2) 20
 του Νόμου, όπως και του άρθρου 188 του Νόμου Αρ. 82 του 1967
 και σαν αποτέλεσμα ο Διευθυντής με επιστολή του ημερομηνίας 16
 Φεβρουαρίου, 1989, έδωσε οδηγίες στον Ανώτερο Τελώνη Λάρνα-
 κας να εισπράξει τη διαφορά των πληρωτέων δασμών και να 25
 απαιτήσει την πληρωμή ποσού £300 για το συμβιβασμό του δια-
 πραχθέντος αδικήματος της αναληθούς δήλωσης (Παράρτημα 7).

Ο Ανώτερος Τελώνης Λάρνακας με επανειλημμένα σημειώματα
 απαιτήσεως ζήτησε από τους αιτητές την καταβολή των δασμών και
 της προσφυγικής επιβάρυνσης που υπολογίστηκαν σε £1289.99 σεν- 30
 ντς και £180.87 σεντς αντίστοιχα, καθώς και του ποσού των £300
 χωρίς όμως οποιαδήποτε ανταπόκριση (Παραρτήματα 8, 9, 10).

Είναι η θέση της αιτήτριας εταιρείας ότι ο Διευθυντής εβάσι-
 σε την προσβαλλόμενη απόφασή του πάνω στο περιεχόμενο της 35
 επιστολής των Τελωνειακών Αρχών της Αγγλίας ημερομηνίας
 31 Ιανουαρίου, 1989 (Παράρτημα 6), μέσα στην οποία, κατά την
 αιτήτρια Εταιρεία δεν περιέχονται πραγματικά γεγονότα αλλά
 μόνο συμπεράσματα των Τελωνειακών Αρχών της Αγγλίας ότι 40
 δηλαδή ορισμένα εμπορεύματα δεν ικανοποιούσαν τους όρους
 της συμφωνίας συνδέσεως Κύπρου, ΕΟΚ και ότι τα συμπερά-
 σματα αυτά βρισκοντο σε πλήρη αντίθεση με το EUR.1 που είχαν
 εκδώσει και συνόδευσαν τα εμπορεύματα.

Επικαλείται δε ο ευπαίδευτος δικηγόρος της αιτήτριας Εταιρείας το άρθρο 24 παράγραφος 3 του Πρωτοκόλλου που προβλέπει ότι "τα αποτελέσματα ταύτα δέον να είναι τοιαύτα ούτως ώστε να καθιστούν την απόφασιν κατά πόσον το αμφισβητούμενον πιστοποιητικόν κινήσεως EUR.1 αναφέρεται εις τα πραγματικώς εξαχθέντα εμπορεύματα, ως και κατά πόσον τα εμπορεύματα δύνανται εν τη πραγματικότητι να τύχουν της προτιμησιακής μεταχειρίσεως". Υποστήριξε δε ότι, στην προκειμένη περίπτωση, οι Τελωνειακές Αρχές της Αγγλίας όφειλαν να πληροφορήσουν τις αρχές στην Κύπρο για τα αποτελέσματα της επαλήθευσης των και να θέσουν ενώπιόν των τα γεγονότα ώστε οι αρχές εδώ να αποφασίσουν, κατά πόσο τα εμπορεύματα μπορούσε να τύχουν προτιμησιακής μεταχείρισης και όχι να αποφασίσουν ότι από τις έρευνες των αποδείχθηκε ότι ορισμένα εμπορεύματα δεν ικανοποιούσαν τους όρους συνδέσεως Κύπρου, ΕΟΚ.

Η έκταση της έρευνας που ένα διοικητικό όργανο διεξάγει με σκοπό τη λήψη μιας διοικητικής απόφασης εξαρτάται από τα γεγονότα της κάθε περίπτωσης και στην προκειμένη περίπτωση ο Διευθυντής Τελωνείων ερεύνησε το θέμα κατά πόσο τα εισαχθέντα προϊόντα από την αιτήτρια Εταιρεία προήρχοντο από την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα και ζητούσε την επαλήθευση και της ακρίβειας του πιστοποιητικού EUR.1 που συνόδευε την εισαγωγή των εμπορευμάτων.

Είναι σε απάντηση της επιστολής αυτής που οι Τελωνειακές Αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου εξακρίβωσαν την προέλευση των εμπορευμάτων και διαπίστωσαν ότι ορισμένα από αυτά που αναφέρονται στην επιστολή τους (Παράρτημα 6) δεν ήσαν τέτοιας προελεύσεως που να δικαιούνται προτιμησιακής επαλήθευσης, σύμφωνα με το Πρωτόκολλο Κύπρου, ΕΟΚ. Αναμφίβολα η επίδικη απόφαση είναι δεόντως αιτιολογημένη και λήφθηκε ύστερα από τη δέουσα, κάτω από τις περιστάσεις, έρευνα.

Ο δεύτερος νομικός λόγος που επικαλείται η αιτήτρια Εταιρεία είναι ότι μια διοικητική πράξη που εκδόθηκε νόμιμα από την οποία δημιουργήθηκαν δικαιώματα για τον διοικούμενο δεν ανακαλείται, αντίθετα ότι η παράνομη διοικητική πράξη από την οποία δημιουργήθηκε ευμενής για το διοικούμενο κατάσταση, ανακαλείται μεν αλλά όχι μετά πάροδο μακρού χρονικού διαστήματος, εκτός εάν η παράνομη αυτή πράξη προκλήθηκε από ασαφή ενέργεια του ατόμου που οφελήθηκε από αυτή, οπότεν η πράξη ανακαλείται οσοσδήποτε χρόνος και αν παρέλθει. Παραπέμπει δε προς υποστή-

ριξη της αρχής αυτής στο Δίκαιο των Διοικητικών Διαφορών του Στασινοπούλου, 1964, Τετάρτη Έκδοση σελ. 230, όπως επίσης και στις αποφάσεις του Δικαστηρίου τούτου *Panayides v. The Republic* (1972) 3 C.L.R. 467, *Paschali v. The Republic* (1966) 3 C.L.R. 593, *Karayiannis v. The Republic* (1974) 3 C.L.R. 420 και *Charalambides v. The Republic* (1964) 3 C.L.R. 326. 5

Κατά τον ευπαίδευτο δικηγόρο της αιτήτριας Εταιρείας αυτή υπέβαλε νομότυπα όλα τα έγγραφα και ο Διευθυντής αποφάσισε και επέβαλε φορολογία. Μετά πάροδο δε εννέα μηνών και αφού δημιουργήθηκαν για το διοικούμενο δικαιώματα, δηλαδή διάθεσε τα εμπορεύματα με βάση το κόστος τους και τη φορολογία που του επιβλήθηκε, ο Διευθυντής ανακάλεσε την απόφαση του και επέβαλε νέα φορολογία χωρίς προτιμησηακή μεταχείριση, πράγμα που όπως υπέβαλε, ήταν παράνομο με βάση τη νομολογία που επικαλέστηκε. 10 15

Στην υπόθεση *Director of the Department of Customs and Excise v. Grecian Hotel Enterprises Ltd* (1985) 1 C.L.R. 476, το Εφετείο στη σελ. 481 είπε τα ακόλουθα: 20

"Having given due consideration to every aspect of the case, we are unable to uphold the judgment of the trial Court. The imposition of customs duties is an administrative act and like every administrative act it may, in appropriate circumstances, be revoked. As Triantafyllides, J., as he then was, observed, in *A. S. Antoniadis & Co. v. The Republic* (1965) 3 C.L.R. 673, there is power in administrative law to revoke an erroneous decision and decisions of the customs authorities are no exception. A decision revoking an earlier one, is reviewable under Article 146.1 of the Constitution, in accordance with settled principles of administrative law pertaining to the validity of recocatory acts. As explained by Stassinopoulos there is power in administrative law to revoke an illegal administrative act, that is, an act contrary to law. Thus there is amenity on the part of the Administration to recall a decision claimed to be contrary to law. Whether this power was properly exercised in the present case, is a matter of no concern to us for the review of any such act could only be undertaken, in the context of proceedings challenging the act, under Article 146.1 of the Constitution. Every illegal administrative act is liable, in appropriate circumstances, to revocation, the effect of which is to remove the decision recalled and create a new situation in law, definitive of the rights of those affected thereby." 25 30 35 40

5 Πράγματι η ανάκληση της επίδικης φορολογίας έγινε μετά που πέρασαν οχτώ περίπου μήνες από την ημέρα που εκδόθηκε η απόφαση. Είναι φανερό όμως ότι ο Διευθυντής κάτω από τις συνθήκες της υπόθεσης δεν ενήργησε με οποιαδήποτε αδικαιολόγητη καθυστέρηση και πρέπει να λεχθεί ότι η ανάκληση έγινε υπό τις περιστάσεις σε εύλογο χρονικό διάστημα. Θα πρέπει εδώ να λεχθεί ότι το θέμα του χρονικού διαστήματος από την ημέρα της έκδοσης της πράξης ως την ημέρα της ανάκλησης της είναι ένα θέμα πραγματικό και αποφασίζεται στην κάθε περίπτωση

10 ανάλογα με τα περιστατικά της. Όπως φάνηκε ο Διευθυντής έπρεπε να προβεί σε έρευνα με τις αρχές μιας άλλης χώρας και είναι λογικό να αναμένεται κάποια καθυστέρηση.

15 Εν πάση δε περιπτώσει τα εμπορεύματα αντικείμενο της επίδικης απόφασης ήταν τέτοιας φύσης που θα είχαν διατεθεί σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα μετά την εισαγωγή τους. Οποιαδήποτε δε ζημία υπέστη η αιτήτρια εταιρεία είναι αποτέλεσμα της δικής της παράνομης ενέργειας.

20 Για όλους τους πιο πάνω λόγους η επίδικη απόφαση κρίνεται νόμιμη και ορθή και επικυρώνεται. Απορρίπτεται δε η προσφυγή, χωρίς όμως οποιαδήποτε διαταγή για έξοδα.

25 *Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.*